

*Lib. 8. cap.
28.*

*Li. 3. de usu
pari. cap. 1.*

planta ex olea, & vite conflata, quæ vinum, & oleum producat : pariter animal ex homine, & tauro integratum non inuenitur. Hæc sententia alio eiusdē Philosophi asserto roboratur : siquidem in historijs animalium docuit animātia diuersi generis congregientia non generare, nisi ferendi vteri tempora eadem fuerint, & magnitudines corporum non valdē discrepauerint. Galenus quoq. validis argumentis absurdam Centaurorum procreationem esse demonstrat; substantiam enim hominis, & equi permisceri minimē posse arbitratur. Eandem fouet sententiam Iustinianus

H I P P O P O S.

um, & oleum producat: pariter animal
itur. Hæc sententia alio eiusdē Philoſophi
animalium docuit animātia diverſi generis
di vteri tempora eadem fuerint, & magni
int. Galenus quoq. validis argumentis ab
eſſe demonſtrat; ſubſtantiam enim hominis
atur. Eandem ſouet ſententiam Luſitanus

Monstrorum Historia.

33

in ſuis inſtitutionibus quando inquit. *Si quis rem, que in rerum natura non eſt, aut eſſe non poteſt, fuerit ſtipulatus, veluti Titium morituum, quem vivere credebat, aut Hippocentaurum, qui eſſe non poteſt; inutilis erit ſtipulatio.* Hanc amplectitur opinionem Marcus Tullius Cicero, in Tuſculanis queſtionibus, dum Centauros nunquam fuiſſe liberius aſtruit.

Sub tit. de
inutil. ſti-
pul.

Quando igitur narratum fuit Centauros in Theſſalia habitaſſe, & tales à Lapythis fuiſſe creditos; ſciendum eſt ex ſeruo in commentarijs ad Virgilium rem ſic ſe habere, quoniam primū in Pelæthonio Theſſalię oppido equorum domandorum

Lib. I.

Centauri alia ſpecies.

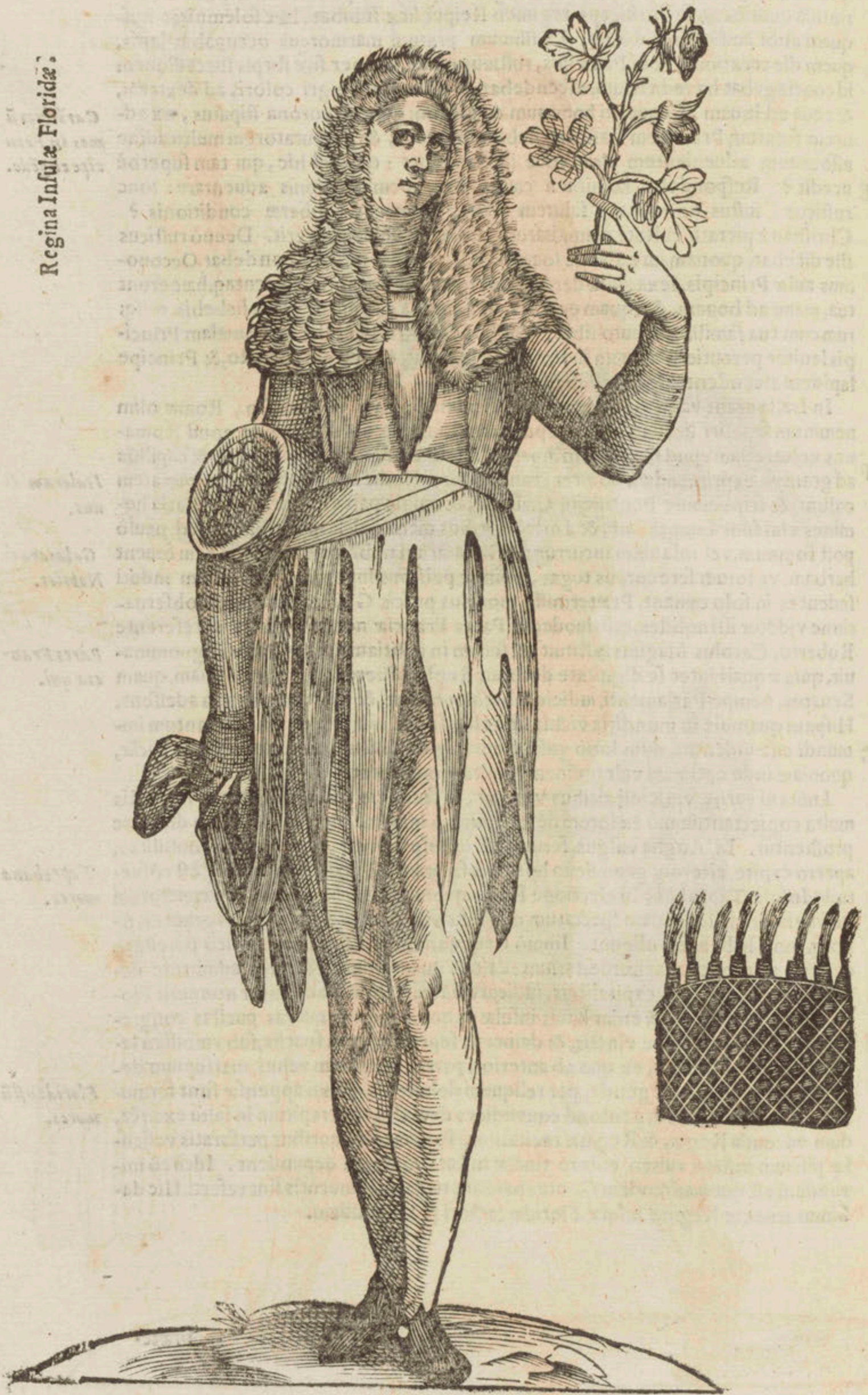

reper-

Homo Sylvestris.

Regina Insulæ Floridæ.

Amplius anno, quo Vespasianus Imperator Hierosolymam deleuit, non solum sydus gladii figuram repræsentans Vrbi diu impendit, sed etiam homines armati inter nubes dimicare visi sunt, veluti Textor admonuit. Anno quoq; Domini quadregesimo nono supra sesquimillesimum, ex Fincelio, in oppido Virtlandiæ, cum dilucularer, sereno Cælo, vir procerus vestibus germani Principis indutus in aere conspectus est, ad cuius latus Leo, & Agnus apparuerunt, vir quamdam coronam frustra arripere conabatur, sed tandem gladium vibrare cepit, cum nubes aduenientes totum spectaculum adumbrarunt. Huius spectacula icon ex Lycothene delineatur.

Mauritio imperante, effigies hominis ignoti Monachi vestimento induti circa statuam Imperatoris ensē diu circumtulit, & post euanuit: quare referente Textore, Mauritium gladio periturum prædixerunt. Bugatus etiam narrat, in obsidione Brixie, multa prodigia apparuisse, & potissimum Mediolani, in porticu Mattei Viscontis, humanum simulacrum coruscantibus munitum armis equitare visum est, & post biduum denuò apparens, & cum alio simili simulacro prælians, paulò post am-

Prodigium Equitis.

Monstrorum Historia.

145

bo in tenuem auram abierunt. Anno Domini quinquagesimo supra sesquimillesimum intra Norimbergā, sereno die, visus est in aere eques, qui altera manu equum & altera canem venaticum ducebat, Sol erat varii coloris, & supra ipsum vas sanguine plenum, quo aspergebatur, conspecta etiam est aquila sine pedibus, apertis alis, vnā cum Iride veluti antecedens ostendit figura.

Præterea anno Mundi noningentesimo quinquagesimo quarto supra tria millia, Drusus Tiberii frater ab Octauio Augusto aduersus Cæltas fuit missus: ideoq; illi ad flumen Albin vsq; progredienti mulier procera, & inusitata staturæ facta est obuia his verbis: quò pergis Druse? non potes hæc omnia ex Fatis videre: quocirca Drusus in itinere morbo læthali correptus, & extinctus est. Similiter anno Mundi noningentesimo vigesimo octauo supra tria millia, Brutianis in prælium egrediētibus vir Aethiopici coloris in porta occurrit, & à militibus fuit confossus: verum paulò

*Prodigium
mulieris pro-
cera.*

Crucularum Prodigium.

N

post

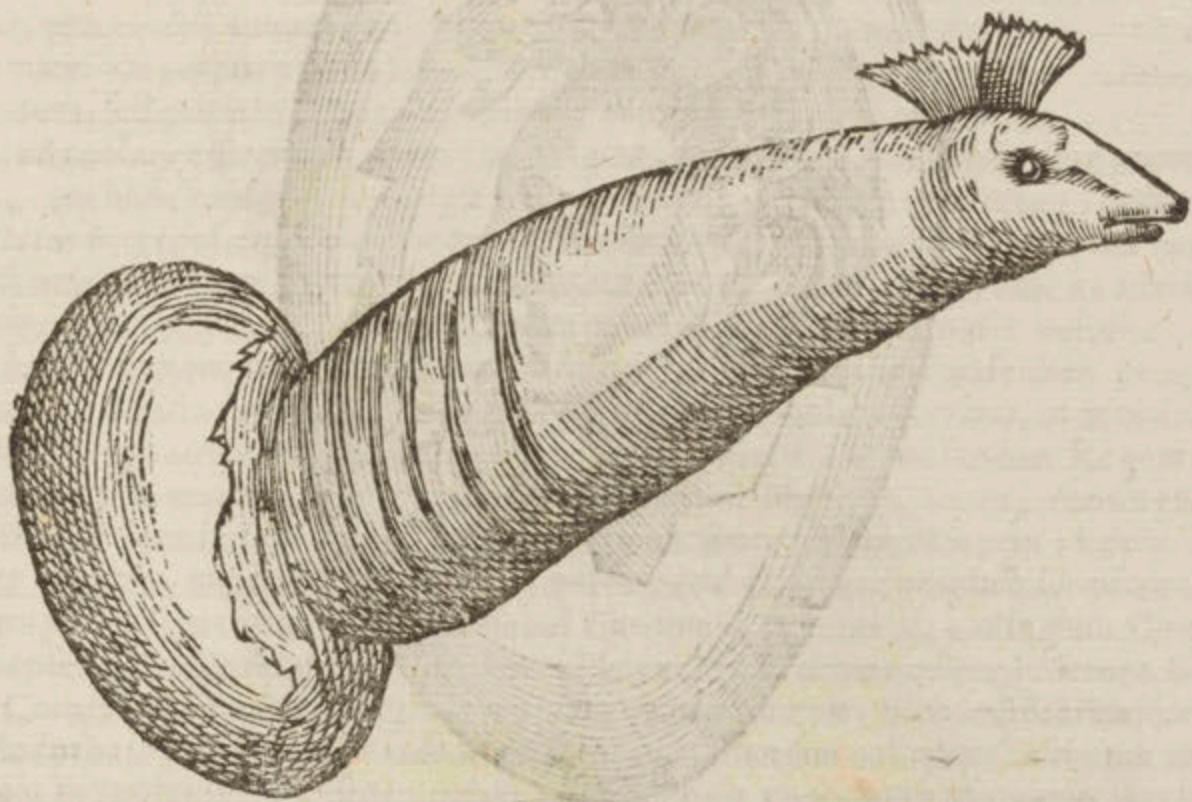

Doct
que digi
cuis al
transfor
telum o
pent, qu
formam
Monstru
denun
pentes
nis Cau
strosal
dinas
Huic
fractio
serina
stri sera
duo ou
altro a

Monstrum figura genitalis viri.

Doctissimus Licetus in Historia monstrorum refert, & ipse gallinam domi quinque digitis referram aluisse, quæ post multa ova, vnum pusillum edidit sine luteo, in cuius albumine Serpens veluti vermis compertus est, in quem oui vitellum fuisse transformatum optime est suspicatus. Immo clarissimum virum ab Aqua pendente testem citat, qui in luteo quoque oui vermem satis magnum inter comedendum compertit, quibus facile assentimur, cum nobis anno elapso monstratus fuerit vermis formam quodammodo piscis referens, qui in ovo sorbili inuentus fuit. Quid plura?

H Monstrum in medio, & intimo ovo compertum narrat Ambrosius Pareus, facie quidem humana, sed capite serpentibus vndiq; horrente, & ex mento tres item serpentes instar barbæ germinabant. Hoc accidit Augustodini, in ædibus Bancheronis Causidici, dum famula multa ova butyro incoquenda frangeret, cuius oui monstrosi albumen à fele voratum mortem ei intulit. Multi narrata monstra ad causas diuinas referentes, ex hoc præfagierunt hæreses, quæ in illa Regione serpebant.

Huic non multum dissimile fuit illud ouum anserinum in Gallia repertum, ex quo fracto humanum caput fuit conspectum, quod loco capillorum, & barbæ, colla anserina cum rostro, & oculis habebat, veluti apposita icon ostendit. Hæc oua monstrifera in memoriam rauocant caput Medusæ fabulosum, nec non Lædam, quæ duo oua anserina peperisse terebatur, ex quorum altero Castorem, & Pollucem, ex altero autem Helenam, & Clytemnestram emeruisse finxerunt.

*Monstra in
ouo sorbili
inuenta.*

oua monstrifera.

V.

L. 14. de rer.
var. cap. 75

V. Non abfimile monstrum natum intelleximus Mediolani anno qua dragesimo supra sesquimillesimum: fuit enim Vitulus habens duo capita perfecta, & vnū quodque sua lingua, dentibus, naribus, oculis, & auribus refertum erat. Sed capita in occipite erant copulata, vt figura proposita demonstrat. Horum capitum alterum rotundius, ad masculum, & alterum oblongius ad feminam referri videbatur. Fœtus ab occisa matre fuit exemptus, quia diutius partum protrahenti, periculum vitæ iminebat. Vixit monstrum spatio dimidiæ horæ, in caupona, cuius insigne erat Cancer. Quid postea contigerit post ortum huius monstri, id Cardanus sigillatim recenset, ad quem Lectores relegamus.

Anno autem subsequenti, nempe quadagesimo primo supra sesquimillesimum, in oppido Sardinia insula, Lagara nominato, Vacca partum bicipitem edidit ea ipsa nocte, qua Carolus Quintus Romanorum Imperator in Mauritaniam erat profecturus. Addit Licothenes, anno quinquagesimo primo supra sesquimillesimum, bicipitem vitulum ex tenebris vteri vaccini egressum fuisse, mense Decem bri in pago, Longo, nuncupato, non procul à Friburgo.

Vitulus bi-
corpor.

Anno subsequenti quinquagesimo secundo supra sesquimillesimum, in oppido Bona appellato Germania inferioris ad Rhenum quatuor miliaribus à Colonia Agrippina sito, mense Maio, ortus est Vitulus biceps quidem, sed cum alijs etiam partibus geminatis; itaut bicorpor potius esset nominandus, sed de hoc postea suo loco agetur, quando de monstribus bicorporibus verba fient.

VI.

VI. Demum Marcus Frischius in Meteorologicis scriptum reliquit, quòd, dum comitia Imperialia Augustæ Vindeleciorum, à regia Romanorum maiestate Ferdinando celebrarentur, septem miliaribus ab Augusta vrbe, anno Domini quinquagesimo quinto supra sesquimillesimum, die vigesima prima Maij, natus est vitulus in quodam pago Lader cognominato, qui duas facies, & quatuor oculos habebat, duos quidem in fronte more bubulo, alios verò in lateribus, quàm admodum icon hoc in loco collocata docet. Reliquum postea corpus, absoluto, & perfectè constituto vitulo erat simile. Diu non vixit: nam statim atq; auras vitales hausit, illicò ab illis quasi abhorrens expirauit.

VII.

Monstri vi-
tuli va-
rietates.

VII. Recentioribus casibus poterimus casus monstrorum veteres roborare: propterea quòd hic exhibemus iconem geminati capitis vituli ad viuum expressam, qui paucis ab hinc annis Morenzani prope Venetias ortus est, duplici rictu, quatuor oculis, & ternis auribus, cum harum vna in medio vtriusq; capitis à Natura fuisset producta, sed aliæ duæ aures in fronte amborum capitum erant generatæ; sicuti lector meditando iconem apprehendere poterit.

Amplius aliam iconem bicipitis vituli spectandam proponimus, cuius capita duplici quidem rictu, sed quatuor oculis, & binis tantum auribus erant referta, quàm admodum in altera effigie demonstratur: similem vitulum sex abhinc annis Arimini natum fuisse à viris fide dignis intelleximus. Prædictis addamus, quòd nobis narrauit Polonus; nimirum in Polonia natum esse vitulum septicipitem, qui duabus tantum horis vixit, & ex singulo capite singulam linguam exeruisse retulit.

Imo capita animalium bisulcorum, cornuum varietate, diminutione, geminatione, & qualibet alia ratione mirabilia, & monstrosa euadunt. Nam Ludouicus Berthe me publicauit in suis nauigationibus ad Insulam Zeilam, referente Dalechampio in Annotationibus ad Plinium, vaccas vnico cornu insignes conspectas fuisse, & Simon Maiolus Episcopus Vulturariensis narrat, ex Olao Magno, Veruecem compertum esse octo cornibus insignitum, additque id magis fuisse dignum admiratione, quoniam Albertus Magnus Arietem quatuor insignitum cornibus admirabatur; cum tamen in Italia arietes quadricornes sint frequentissimi. Verum præ cæteris magis mirabile fuit caput valde monstruosum capreoli, cuius icon aliquando missa fuit à Serenissimo Bavariæ Duce, in quo decem, & septem cornua partim ramosa, partim non ramosa numerantur, quæ monstrosa esse arbitrati sumus; hac de re iconem huius capitis spectandam ob cornuum varietatem, & pulchritudinem proponere decreuimus vt patet in iconè VIII. Hic Capreolus πολυκερως videtur appellandus quamuis ob pulchra, & elegantia cornua καλλιπερας etiam posset nuncupari.

VIII.

Præ-

VIII. Capreolus Polycoros.

III. Gallus quadrupes cum Aegylope.

III. Gallina quadrupes cum Siligine spica
mutica.

